

Mattias Andersson
Viggos Dopdag
2013-09-14

Rader en dopdag i nådens år

Idag är det dagen före doparedagen i nådens år. Ute faller löven och ett tidigt höstregn göra sig påmint. Inne försöker gudfar konstruera en mångfärgad sparbössa med god hjälp av tapetklister och skrynkliga aftonblad som luktar trycksvärta. Det blir så där.

Tänk dig Viggo att vi kan färdas genom tid och rymd som om det vore en dagsfjärils vingslag. I tusentals kilometer snurrar vi med jorden och den med oss. Vi rör oss i en imaginär hastighet men samtidigt fast förankrade i Terra Novas bördiga mylla. Det är viktigt att vi har en god grund att stå på. En plats vi kan kalla vårt hem. Vi hänger vår hatt på en krok. En hatt på en krok i nådens år.

Inom oss finns utforskad oceaner av möjligheter och tankar. Vi står där i skärningspunkter mellan gränsländer och gör våra val gång efter åter. Spår av dessa oceaner märks i salta tårar av stor glädje och outtömlig sorg. Dualismens tidevarv är runt oss alla och hela tiden närvarande.

Ibland syns tidens visare gå alltför fort. Du ser hur folk passerar förbi revy och ibland stannar de upp för att dansa en stund. Det är viktigt att vi stannar och dansar. Det är viktigt att vi stannar och dansar på gröna blomsterängar. Om och om igen. Jag är glad att du kom. Jag är glad att du är här för att stanna. För en stund sedan var du inte ens påtänkt. Nu kan din omgivning inte sluta tänka på dig. Tänk så det kan bli och vara.

Det finns saker som inte syns men likaväl finns. Som solens värme på din skuldra eller vinden som rufsar en blond kalufs. Det finns händelser som vi inte förstår och saker som inte kan förklaras. Lite så tror jag skyddsänglar fungerar. Vi har alla vår egen uppsättning av personer som på olika sätt vakar över oss. På olika sätt och hela tiden. Det är inte bara folk som har gjort dumheter som behöver övervakare. Jag tror vi alla behöver det. De står där tysta och styr vår själsliga båt i rätt riktning mellan kobbar och skär. De styr vår båt bland brännmaneter och sjögräs.

I skrivande stund hörs Afzelius på radion med raderna..."Du är som stjärnorna. Som vindarna. Som vågorna. Som fåglarna. Som blommorna på marken. Du är min ledstjärna och vän"

Vår omgivning är sannerligen ett mysterium. Ett mysterium i nådens år.

Det är din dag idag. Din dag Viggo. Tänk vad som hänt på bara några få månader. Från en ynka greppreflex till en riktig person som nu kan bita folk i näsan och nästan cykla på en trehuling. Mer utveckling gömmer sig bakom knuten. Tillsammans ska vi se till att framtiden blir omtumlande och fullt av lust och nyfikenhet. Redan idag. Redan här och nu.

§1	Du ska tro att du är enastående!
§2	Du är värd långt mer än du tror!
§3	Du kan lära dig allt!
§4	Du är bättre än många andra!
§5	Du vet mycket mer än många andra!
§6	Du har mycket att vara stolt över!
§7	Du duger till allt!
§	Du skall le och skratta!
§9	Du har någon som bryr sig om dig!
§10	Du har kunskaper att lära ut!

Gudfar.

Dag som ovan i nådens år.

Boktips

Titel: 5 personer du möter i himlen. Författare: Mitch Albom.